

Djordje Balasevic

Ljudmila

Spalio je juli seno
a Tisa nezapamceno opala
i otkrila sprud kraj slepa
k'o stvoren za njena lepa stopala

Stari joj je bio ladjar
polu Rumun, polu Madjar, besni ker
prema meni nikad zao
nekako je znao, da mu volim kcer

Bodom sitnim kao prezla
moje ime je izvezla, stidljivo
plavim koncem na gacice
i pod karner spavacice, jedva vidljivo

Skrila camac mlada trska
koju mozes sa dva prsta poviti
molila se Bogu suse
da sto duze ne da im otploviti

Ref.
Tu noc je Tisa nadosla
a na njoj nosnja raskosna
samo sandalice, prstencic
i u kosi vencic od ivanjskog cveca
pa ipak, nije nesreca sto me se ona ne seca
ma kakvi, nesreca je sto se ja nje secam

Nastavila voda rasti
nije htela naglas kazti, a znala je
drugog jutra sve po starom

al' nikad da sladje garov zalaje

Zaklela me da je cekam
da ce me se cela veka secati
na promaji zar malakse
ima l' ista lakse neg' obecati

Ref.